
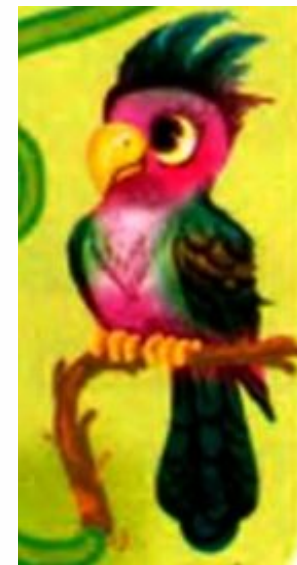

Казка про те, чому
папуга не навчився
розмовляти

Чи відомо вам, що колись, дуже давно, пагуа зовсім не вмів розмовляти? А навчитися розмовляти йому дуже хотілося.

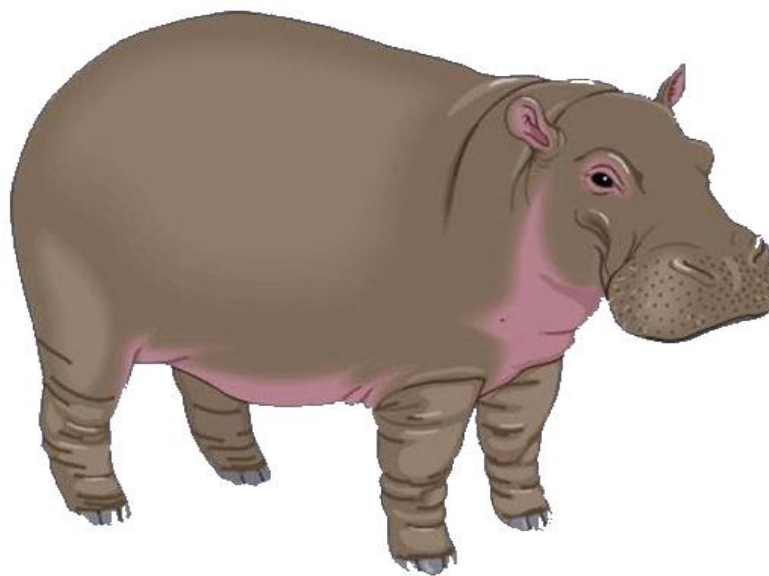
Полетів він до великого болота, у якому
лежали гебемоти.

— Яке гарне болото! — казали вони.

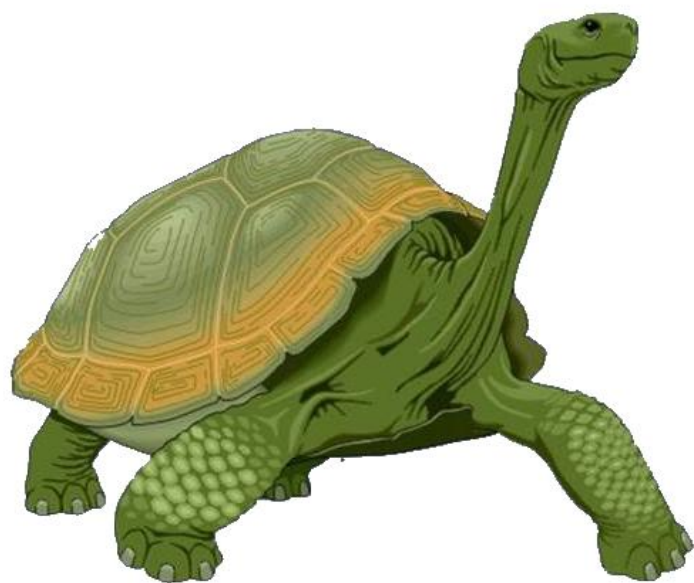

Пазупі болото зовсім не подобалося,
але, щоб навчитися розмовляти, він повто-
рював за гебемотами:

 — Гар-р-рне болото! Гар-р-рне болото!

Потім він побачив чепераху, яка милувá-
лася своїм панцирем і примовляла:
— Який чудовий пánцир!

Пагупа зовсім не вважав, що панцир чудовий, але, щоб навчитися розмовляти, він повторював за чеперахою:

— Чудовий панцир-р-р!

На галявині він побачив смугастих тигрів.
Вони грілися на сонці й казали один
одному:

— Як добре бути тиргом!

Пагупа вважав, що найкраще бути пагупою,
але, щоб навчитися говорити, повторював
за тиргами:

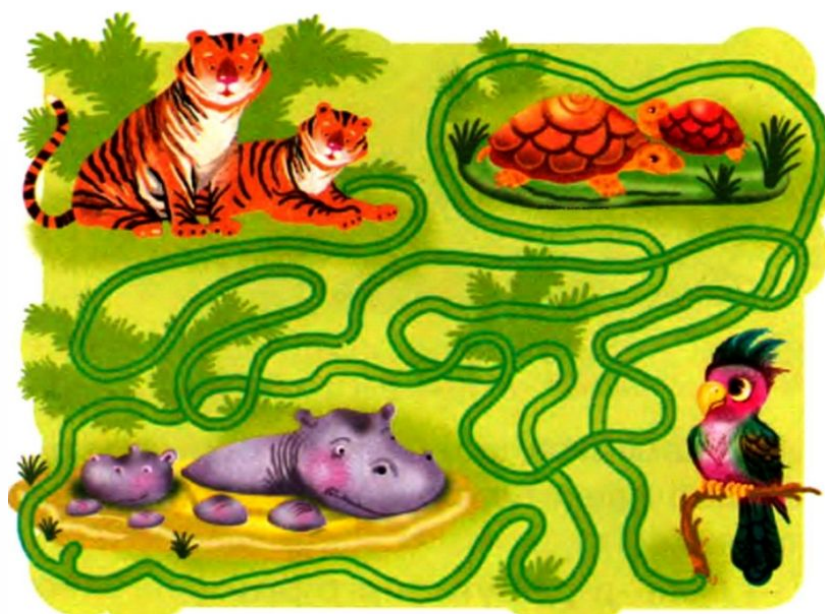

— Добр-р-ре бути тир-р-ргом!

А коли він вирішив, що вже навчився
говорити, сів на гілку й почав кричати з усієї
сили:

— Гар-р-рне болото! Чудовий панцир-р-р!
Добр-р-ре бути тир-р-ргом!
Нічого іншого в нього не виходило, бо він
звук повторювати лише чужі слова.

За Галиною Малик

